

محبوب حقیقی حضرت ورقا علیه بهاء الله الأبهی ملاحظه فرماید

بسم ربنا الأقدس الأعظم العلی الأبهی

حمد مقدّس از ما يشهد و یری مالک ارض و سماء را لایق و سزاست که بجنود قویّه غالبه قادره قاهره قلم اعلی و خزائنش مدائن افنده و قلوب اولی الألباب را فتح نمود و عالم مرده را حیات تازه بخشید کلاً بتفکر الوجود فی جوده و جنوده و عظمته و سلطانه و ما ظهر من عنده و آیاته و بیّناته یجد نفسه متحیراً حیرت اندر حیرت من غیر جنود مصفوفه و اسباب ظاهره و اسلحه نافذه از اول ایام تا حین باستقامتیکه ارکان عالم از آن مضطرب کل را به ما اراده الله بأعلی النداء دعوت فرمود تا آنکه نور امر از افق هر بلدی علی قدر مقدور مشرق و ساطع جلّت عظمته و جلّ سلطانه لا اله غیره

سبحانک یا اله الممکنات و مربی الموجودات اسألک بقدرتک الّتی استضعف عند ظهورها قدرة العالم و قوّة الأمم بأن تؤیّد اولیائک علی استقامه تضطرب بها افنده العالم و علماء الأمم ای ربّ تریهم حالوا بینک و بین عبادک قد منعوهم عن فرات رحمتک و بحر قریبک ای ربّ اسألک بجدوک الّذی ما منعه غفلة عبادک و عصیانهم و طغیان من فی البلاد و اعراضهم بأن تؤیّد خلقک علی الاقبال الیک و التمسک بحبل طاعتک و التّشبّث بذیل رحمتک أنّک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت القویّ القدير

و بعد یا محبوب فؤادی دستخطهای عالی متواتر و متوالی رسید لله الحمد حروفاتش مفرّح قلوب و کلماتش مبشّر نفوس نامه‌های اولیای الهی فی الحقیقه در رتبه اولیه دریاق اکبر است از برای عالم وجود و نمودار کرم است مابین عباد و رایه ذکر است لمن فی البلاد چه که مزین بود بنفحات حبّ محبوبنا و محبوبکم و محبوب من فی السموات و الأرض و هر یک بحضور فائز و جواب نازل و لکن شغل اعظم که نزد آنمحبوب معلوم و مشهود است سبب و علّت تأخیر اجوبه گشته و اینفقره نزد آنمحبوب واضح و مبرهنست حین عرض اشراقات انوار آفتاب عنایت بشأنی ظاهر که اینبعد فی الحقیقه از تحریر آن در آنحین عاجز روحی لعنایته الفداء و لذکره الفداء و لشفقته الفداء و لکن اینبعد مدّتی قبل جواب دستخط آنمحبوب را شروع نمود از حقّ تأیید میطلبم بر ارسال آن بزودی و حال که بیست و پنجم شهر ربیع الأوّلست دستخطّ جدید عالی که تاریخ آن پانزدهم صفر بود رسید لله الحمد قلب را مجذوب و روح را مسرور نمود از بهجتش اثر کلّی ظاهر و بعد از مطالعه و مشاهده قصد مقام مالک اسماء و فاطر سماء نموده تلقاء وجه عرض شد و بشرف اصغا فائز گشت قول الربّ تعالی و تقدّس

هو الناطق فی ملکوت البیان

یا ورقا سدره منتهی در قطب فردوس اعلی باینکلمه علیا ناطق یا ملأ الأرض قد فتح باب السّماء و اتی مالک ملکوت الأسماء ضعوا ما عندکم و خذوا ما عنده ایّاکم ان تمنعوا انفسکم عن ظهوره و بروزه و سلطانه سوف یحیط امره المبرم من فی العالم و ینادی المناد من الشّطر الأیمن الملک لله الواحد المقتدر المختار طوبی از برای نفسیکه فائز شد و عمل نمود و ویل لكلّ غافل مریب یا ورقاء علیک بهائی و عنایتی قد ذکرناک بما سطع منه النور فضلاً من عندنا علیک و انا الفضال الکریم لله الحمد باستقامت فائزی و بذکر و ثنا مشغول بحر ظاهر نور لائح آیات نازل بیّنات باهر مکلمّ طور بر عرش ظهور مستوی و صریر قلم و حفیف سدره مرتفع و لکنّ القوم فی ضلال مبین بگو ای عباد خود را محروم نمائید عنقریب کل به تبتا الیک یا اله العالمین ناطق و به رجعنا الی ساحة فضلك یا محبوب العارفين ذاکر جهد نمائید شاید از خزائن قلم اعلی قسمت برید و نصیب بردارید در جمیع اوان لآلی حکمت و بیان از او ظاهر ایّاکم ان تجعلوا انفسکم من المحرومین اولیای آن ارض طراً را از قبل مظلوم

تکبیر برسان انا نذکرهم بعنایتی و نذکرهم بآیاتی و نبشّرهم بفضلی الّذی احاط من فی الملک و الملکوت البهّاء المشرق من افق سمّاء ملکوتی علیک و علی من معک و یسمع قولک فی هذا الأمر المبرم الحکیم و الثّبّ العظیم انتهى فی الحقیقه انسان متحرّیر که بچه لسان شکر گوید و چگونه از عهده برآید اگر جمیع اشیاء و کتیب عالم انشاء و قطرات بحار و اوراق اشجار کل لسان شوند از عهده برنایند و اینعبد از قبل آنمحبوب با کمال عجز شکر نموده و مینمایم و چون اذن فرموده‌اند البتّه بقبول مزین و بطراز فضل منور است

و عریضه جناب آقا میرزا عبداللّه خا علیه بهّاء اللّه در ساحت امنع اقدس اعلى عرض شد و یک لوح امنع اقدس از سمّاء مشیّت مخصوص ایشان نازل انشاءاللّه از بحر معانی کلمات الهی بنوشند و بنوشانند و بنار سدره مشتعل شوند اشتعالیکه اعراض و اعتراض و انقلاب و حوادث و شبهات و اشارات او را خاموش نماید اینعبد هم خدمت ایشان تکبیر و سلام میرسانم و از حقّ جلّ جلاله از برای ایشان تأیید میطلبم انّ ربّنا هو المقتدر القدير و بالاجابة جدير و اختتم القول بانّه لا اله الا هو المهیمن القیوم و هو الحقّ علام الغیوب اولیای آن ارض را طراً تکبیر و ثنا و سلام عرض مینمایم و از برای کل میطلبم آنچه را که سبب اصلاح عالم و تربیت امم است امید هست جواب دستخطهای متعدّده ارسال شود البهّاء و الذّکر و الثّناء علی حضرتکم و علی من معکم و یسمع قولکم فی امر ربّنا و ربّکم ربّ العرش العظیم و ربّ الكرسيّ الرّقیع

خادم

فی ۲۹ شهر ربیع الأولى سنة ۱۳۰۴